

uden at nyde godt af, hvad der fra Statens Side i øvrigt gøres for Samfærdselsmidlerne. Jeg skal derfor opfordre Forslagsstillerne til at tage Forslaget tilbage. I modsat Fald er det naturligt, at jeg beder Medlemmerne om at stemme imod det. Med disse Ord skal jeg altsaa paa Ordførerens Vegne henstille at følge Udvalget, hvor det staar enigt, og i andre Punkter følge Udvalgets Flertal.

Rørdam: Idet jeg takker saavel den højtærede Finansminister som den ærede Ordfører for de velvillige Udtalelser angaaende det af mig og to andre ærede Medlemmer stillede Ændringsforslag, skal jeg tillade mig at tage Forslaget tilbage i Haab om, at det saa vil blive ordnet tilfredsstillende til Finanslovens 3die Behandling. Jeg tager altsaa hermed Ændringsforslaget Nr. 3 uden for Betænkningen tilbage.

Formanden: Ændringsforslaget Nr. 3 uden for Betænkningen er taget tilbage; hvis ingen optager det, betragter jeg det som bortfaldet. (Ophold). Det er bortfaldet.

N. Pedersen: Angaaende Spørgsmaalet om det Samraad, der har været ført angaaende Grenaa Havn, kan jeg i det hele holde mig til, hvad der er udtalt af den ærede Ordfører. Men jeg vil over for den ærede Ministers Betænkkelighed ved at lade Staten afholde hele Udgiften, blot sige, at for det første vil det sikkert ikke være muligt for Grenaa med sine beskedne Indtægter og sin store Gæld — langt over en halv Million Kroner — som væsentlig skyldes det kostbare Havneanlæg, og med en Skatteprocent af mellem 7 og 8 pCt., at udrede noget til dette Formaal. Der synes mig saa meget mindre Grund dertil, som det aabenbart viser sig, at man i sin Tid, da Havnen blev bygget, var opmærksom paa, at den østre Mole burde være forlænget, og ansøgte Staten derom i en Skrivelse, som jeg ikke skal citere, af 4. August 1877, men man fik et bestemt Afslag af Regeringen i Oktober samme Aar. Jeg vil endelig blot gøre opmærksom paa, at Grenaa Havn i de sidste 10 Aar har været søgt af 25,606 afgiftspligtige Fartøjer; heraf vare 21,970 Fiskefartøjer, saa man kan se, at Fiskernes Interesser ere langt de overvejende. Af de 21,970 vare hjemmehørende i Grenaa 10,571 og paa andre Pladser 11,399, saaledes at Fartøjerne andetsteds fra have

været de overvejende. Og denne Havn vilde ganske sikkert have været benyttet i langt højere Grad, hvis det havde været muligt at tage Hensyn til Fiskerne og foretaget den ønskede Forbedring. I øvrigt er jeg den højtærede Minister taknemmelig for hans velvillige Udtalelser, og jeg haaber, at han vil erkende, at denne Sag er af en almindelig Interesse, navnlig i Fiskernes Interesse, og ikke har nogen egentlig lokal Betydning for Grenaa By.

K. M. Klausen: Den ærede Ordfører indrømmede, at det Beløb, der er forlangt til Opførelsen af Formeringshuset i Sorgenfri, er et meget højt Beløb, og deri har han fuldkommen Ret. Naar man taler med sagkyndige Folk paa dette Omraade, finde de ogsaa, at det er urimeligt højt. Den højtærede Finansminister udtalte, at Statskassen havde Vedligeholdelsespligten over for disse Slotte. Det er noget, hvorpaa jeg har været opmærksom længe, og som Statskassen har faaet at føle i de senere Aar, særlig naar Talen har været om Sorgenfri Slot. Vi have ment, at Statskassen nu har anvendt saa store Beløb til dette ene Slot, at der kunde være nogen Grund til at holde op, og saa kunde man gerne fra Regeringens Side holde lidt igen paa de Fordringer, der stilles her. Af disse Grunde foreslaa vi at nægte Beløbet. — Med Hensyn til Anbringelsen af en Tidssmaaler i Havnen mente den ærede Minister, at det var en Sag, som burde henvises til Kjøbenhavns Havnevæsen. Det forekommer mig, at Staten dog egentlig i samme Maal har Pligter at varetage her, og naar den højtærede Minister siger, at vi her i Kjøbenhavn have et Tidssignal i Forvejen, nemlig det, der gives fra Nikolaj Taarn, kan dette Signal ikke komme de Skibe til gode, der ligge i den almindelige Havn eller i Frihavnen, fordi de slet ikke kunne se dette Signal. Jeg kan udtale, at der mellem Navigatorerne næres et almindeligt Ønske om paa en let og bekvem Maade at faa et saadant Tidssignal anbragt ude i Havnen, da det har den største Betydning for Sømandene at kunne stille deres Ur nøjagtigt, før de begive sig paa Rejsen. Jeg kommer derefter til det Forslag til Anmærkning, som Mindretallet har stillet til § 26, ifølge hvilket Skibsmandskabets Foreningsret skal tilsikres det. Vi have valgt denne Form at stille det som en Bemyndigelse til Regeringen, ikke som en Opfordring. Det er naturligvis rigtigt, at Regeringen har haft denne Bemyndigelse i Forvejen,